

си и не знааха що̀ да рекатъ. Хората са почудиха за това̀ и наченаха да ги испытъватъ, и най̀ сетнѣ̀ познаха чи тѣи бѣха дубѣли Івѣка, и тѣи ги изклѣха. Нѣкой дрѣ̀ги человекъ на йма вѣсиз бѣше дубѣлъ скрѣ̀томъ ваща̀ си. Подѣ̀ръз нѣ̀колко вре́ма ѡ̀тѣде да ѡ̀дѣ̀ ду ѣ̀дногѡ̀ своѣгѡ̀ прѣ̀тѣла, тамъ видѣ̀ подъ стра̀хата ѣ̀дно лѣ̀шовѣ̀чешко гнѣ̀здѡ̀ и го сабори. Хората мѡ̀ дѡ̀маха: человекѣ̀ що̀ ти стрѣ̀ватъ тѣ̀зи гаѣ̀нки та ги дубѣ̀вашь; а̀тѡй ѡ̀твѣ̀ща̀: не чѡ̀вате ли, чи тѣи лѣ̀жатъ и дѡ̀матъ чи ѡ̀зъ са́мь дубѣ̀лъ ваща̀ си; тѣ̀зи рѣ̀чь са чѡ̀ дорѡ̀ до ца̀ръатъ: тога̀зи тѡй повелѣ̀ та запра̀ха ѡ̀ного̀зи человекѣ̀, и за ма̀лко вре́ма го насѣ̀ли да исповѣ̀да чи тѡй бѣ̀ше дубѣ̀лъ ваща̀ си, и повелѣ̀ та дубѣ̀ха и не́го.

Нѣкой не пости́га Бѡ́жіатъ прѡ́мыслъ.

Нѣкой дѡ̀варъ человекъ, катѡ̀ мѡ̀ са слѡ̀чиха мно́го бѣ̀ды, начена да са размы́сла и да говорѝ въ се́бе си: да ли мы́сли Бѡ́гъ за человекѣ̀скитѣ̀ ра̀боты и́ли нѐ; и подѣ̀ръз ма̀лко
 видѣ̀